

РЕШЕНИЕ

№ 17872

гр. София, 12.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

като разгледа дело номер **7568** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния
процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба „МЕДЛИНКС БГ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление
[населено място], представлявано от управителя С. М. Ф., срещу ревизионен акт (РА) №
Р-22221524002450-091-001/10.02.2025 г. на ТД на НАП – С., потвърден с решение
№442/20.04.2025 г. на директор Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва РА, като счита че същият е незаконосъобразен и необоснован. Твърди,
че на органите по приходите са представени всички изискуеми документи, възложените дейности
са изпълнени, а фактурите са включени в отчетните регистри по ЗДДС. Намира за неправилни
изводите, че договорите за предоставяне на МПС, сключени с В. П. И. и С. П. Г. са недостатъчно
писмено доказателство. Възразява и срещу изводите, че на датите, на които са сключени
договорите лицата, вписани като наематели на МПС, не са пребивавали на територията на
Република България, което е довело до неправилен извод за липса на извършени доставки.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която моли съда да уважи
жалбата и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при
ЦУ на НАП - [населено място], се представлява от юрисконсулт К., която моли съда да отхвърли
жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

СПП – редовно призована не изпраща представител и не изразява становище по спора.

Административен съд - София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по
делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22221524002450-020-001/21.05.2024 г. /л.22/ връчена на 31.05.2024 г. по електронен път, изменена със заповеди №Р-22221524002450-020-002/26.07.2024г., №Р-22221524002450-020-003/23.08.2024г. и №Р-22221524002450-020-004/27.09.2024 г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-849 от 31.10.2022 г./л.20/, е възложено извършването на ревизия на „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за периодите от 01.11.2023 г. до 31.01.2024 г.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане в хода на ревизията органите по приходите са предприели процесуални действия, резултатите от които са описани в РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № 22221524002450-092-001/12.11.2024 г. срещу който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221524002450-091-001/10.02.2025 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и Д. П. Д., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, с който на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, на „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД е отказан данъчен кредит по издадените фактури за гориво от следните доставчици: „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД с[ЕИК], „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с[ЕИК], „РОМПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с[ЕИК], „АЛПИ ОЙЛ“ ЕООД с[ЕИК] и „ПЕТРОЛ“ АД с[ЕИК] и по издадените фактури за резервни части за моторни превозни средства от следните доставчици: „Ауто Кели България“ ЕООД с[ЕИК] и „Румен Илиев РИВ 1“ ЕООД с ЕИК:03891682, в общ размер на 22 249,48 лв. и са начислени лихви в размер на 349.82 лв.

В хода на ревизията са установени следните обстоятелства:

Дружество „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД с[ЕИК] е вписано в търговския регистър на 13.11.2017 г. със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес]. За ревизирия период дружеството е декларирало дейност - извършване на резервации за товарни превозни средства за място във ферибот по фериботни линии, обслужващи основно държави от Европа. Дружеството е посредник между транспортните фирми и фериботната компания „ASTA TRADE DOOEL“, от Република С. М.. По заявка на клиента (транспортни фирми) се извършва резервация за преминаване на транспортното средство по фериботна линия. Съгласно данни от информационните масиви на НАП - ПП СУП - „Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори“, през ревизирия период за „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД има регистрирано 1 (едно) лице на трудов договор, на длъжност „Автомонтьор“. Управителят на дружеството С. М. Ф. се осигурява в качеството му на самоосигуряващо се лице, по смисъла на чл. 4, ал. 3 от Кодекса на социалното осигуряване.

Като съпътстваща дейност е посочено отдаване под наем на наети транспортни средства, съгласно сключени договори с физически лица от А.. Според дадените обяснения, взаимоотношенията с тях се регулират съгласно договор, в който са установени детайли по използването на транспортните средства. Съгласно договора те се ангажират да използват транспортното средство, като разполагат с него постоянно, извършват ремонти и поддръжка, разходи за зареждане с гориво. За тези разходи клиентите предоставят фактури, издадени на името на „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД, като физическите лица, управляващи превозните средства се задължават към дружеството със стойност, с 10% по-висока от извършените и фактурирани разходи. Разплащането се извършва чрез протокол за прихващане, а разликата, която е 10% печалба за „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД, физическите лица изплащат при представяне на фактурата. Плащанията са обикновено в брой, тъй като лицата са с адреси в А. и други държави, което би затруднило откриването им.Тъй като транспортните средства са обикновено на път, това не дава

възможност собственикът да контролира доставките на резервни части и горива. Ремонти се извършват и на територията на други държави: Гърция, А., М., С., Черна гора и Турция, където основно е крайната точка на извършваните транспортни услуги. При нужда, транспортни услуги се извършват и на територията на Република България. /л.63 от Приложението/.

Във връзка с така заявената съпътстваща дейност, „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД декларира облагаеми доставки с нулева ставка - по глава трета от ЗДДС, с данъчна основа 72 599,40 лв., отразени в кл. 14 на СД по ДДС. Ревизираното лице декларира доставки с предмет „по договор“ към С. П. Г. и В. П. И.. Органите по приходите са изискали всички документи, свързани с горепосочените доставки: фактури за продажби, транспортни документи, сключени договори и анекси, приемо-предавателни протоколи и извършени плащания, във връзка с издадените инвойс-фактури. От дружеството са представени единствено договори от 20.05.2019 г. за предоставяне на моторно превозно средство (МПС) за временно възмездно ползване и анекси към тях, сключени с физическите лица В. П. И. /сръбски гражданин/ и С. П. Г. /хърватски гражданин/.

Съгласно договорите, на лицата се предоставят МПС за временно ползване, за извършване на неопределен брой курсове за превоз на товари (стоки и/или колети) на територията на следните държави: Република България, Гърция, Черна гора, Република С. М., С., Турция и Република А.. На С. Г. са предоставени И. 35-10, с рег. [рег.номер на МПС] и О. К. с рег. [рег.номер на МПС] /л.76 от приложението/, а на В. И. - И. 35-08, с рег. [рег.номер на МПС] и Шкода/О. с рег. [рег.номер на МПС] /л.78 от приложението/.

Цената е уговорената на изминат километър в размер на „1,00лв-1,50лв /евро/долара на километър, като заплащането се извършва края на текущия месец“. С анекси от 02.05.2022 г. страните се споразумяват да променят цената и начина на плащане, както следва: „Възнаграждението за ползване на МПС представлява 10% върху общата стойност на средствата, изразходвани за горива и ремонти (резервни части и консумативи)“. Ползвателят е длъжен да удостовери разходите, прилагайки фактури, касови бележки и др. документи, доказващи разхода /л.115-116 от приложението/.

Дружеството не притежава собствени транспортни средства, а тези които отдава са наети от физически лица от България, съгласно сключени Договори за временно ползване на МПС. От „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД са представени оборотни ведомости за ревизирания период 01.11.2023 г. - 31.01.2024 г. и справка №2 за наличните моторни превозни средства.

В представената справка ревизираното лице декларира следните данни за пътни превозни средства:

1. МПС с рег. [рег.номер на МПС], начин на придобиване/ползване: възмездно ползване, година на начало на ползване: 2019 г., ползване на ППС в дейността: преотдаване, име и длъжност на лицето, което ползва ППС: С. Г., В. И., ППС не се ползва за лични нужди на собственика.

За горното МПС е представен Договор за временно ползване на МПС от 02.03.2019 г./л.82 от приложение/, сключен между П. И. И., в качеството му на Собственик и „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в качеството му на Ползвател. С договора Собственикът предоставя на Ползвателя моторното превозно средство за временно ползване, а именно: товарен/лекотоварен автомобил, марка и модел „И. 3510“, с регистрационен номер С., рама З.. Моторното превозно средство ще се ползва от Ползвателя, като същото може да се предоставя на трети лица. Договорът се сключва за срок от 5 години, считано от датата на сключването му, след което автоматично се продължава, ако няма възражения. Ползвателят се задължава да възстанови и поддържа МПС-то в добро техническо състояние, като всички разходи за части (ремонти) и горива са за сметка на Ползвателя. След прекратяване на договора Собственикът получава обратно отдаденото моторно

превозно средство. Ползвателят се задължава да плаща изразходваното гориво, свързано с ползването на моторното превозно средство, считано от датата на подписване на договора.

2. МПС с рег. [рег.номер на МПС] , начин на придобиване/ползване: възмездно ползване, година на начало на ползване: 2019 г., ползване на ППС в дейността: преотдаване, име и длъжност на лицето, което ползва ППС: С. Г., В. И., ППС не се ползва за лични нужди на собственика.

За това МПС е представен идентичен на горепосочения договор за временно ползване на МПС от 02.03.2019 г./л.81 от приложението/, сключен между П. И. И., в качеството му на Собственик и „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в качеството му на Ползвател. С договора Собственикът предоставя на Ползвателя моторното превозно средство за временно ползване, а именно: товарен/лекотоварен автомобил, марка и модел „О. К.“, с регистрационен номер С., рама W.. Останалите клаузи са идентични на горепосочените.

Във връзка с представените договори е извършена насрещна проверка, в хода на която е установено, че на вписаното ЕГН съответстват името, презимето и фамилията на П. И. И., а не посочените в договора име, презиме и фамилия на П. И. И.. В отговор на връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице на 16.07.2024 г. от страна на П. И. И. са представени двата договора, свидетелство за регистрация на МПС и писмени обяснения, съгласно които лицето декларира, че срокът на договорите е 5 години, като същите се продължават автоматично при липса на възражения. За отдадените за временно ползване МПС-та лицето декларира, че същите са предадени на Ползвателя със големи повреди и са отдадени с цел да бъдат ремонтирани и приведени във вид, годен за експлоатация, поради което не получава парични суми от наем. При необходимост, собственикът може да използва отдадените моторни превозни средства за лични нужди за неопределено време, без да бъде възпрепятстван от ползвателите му. Моторните превозни средства са ползвани от собственика за около 14-20 дни годишно в сезона на прибиране на реколтата от череша, негова собственост, като не са ползвани единствено през 2023 г. и 2024 г./л.133 от приложението/

3. МПС с рег. [рег.номер на МПС] , начин на придобиване/ползване: възмездно ползване, година на начало на ползване: 2019 г., ползване на ППС в дейността: преотдаване, име и длъжност на лицето, което ползва ППС: С. Г., В. И., ППС не се ползва за лични нужди на собственика.

Представен е и Договор за временно ползване на МПС от 01.05.2019 г. /л.80 от приложение/, сключен между К. В. П. с ЕГН [ЕГН], в качеството му на Собственик и „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в качеството му на Ползвател. С договора Собственикът предоставя на Ползвателя моторното превозно средство за временно ползване, а именно: товарен/лекотоварен автомобил, марка и модел „И. 3508“, с регистрационен номер С., рама Z..

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на К. В. П., при която е установено, че на вписаното лице съответства ЕГН 7506XXXX20, а не посоченото в договора ЕГН 7606XXXX20. В отговор на връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице от страна на К. В. П. са предоставени: Договор за временно ползване на МПС, Свидетелство за регистрация и писмени обяснения, съгласно които лицето декларира, че е сключило Договор за временно ползване на МПС - товарен автомобил, марка и модел „И. 3508“, рама: Z., рег. номер С. от 01.05.2019 г., с Ползвател „Медлинг БГ“ ЕООД. За отдаденото за временно ползване МПС лицето декларира, че същото е предадено на Ползвателя в лошо състояние и е отдадено с цел да бъде ремонтирано и приведено във вид, годен за експлоатация, поради което не получава парични суми от наем. При необходимост, Собственикът може да използва отдаденото моторно превозно средство за лични нужди за неопределено време, без да бъде възпрепятстван от ползвателите

му /123 от приложение/.

Във връзка с Шкода О. с рег. [рег.номер на МПС], за която е представен договор, че същата е отдадена на В. И., от „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД не са ангажирани доказателства от страна на дружеството на какво основание същото разполага със сочения автомобил. Извършена е справка в информационните масиви на НАП, при която е установено, че от 23.10.2018 г. посоченото МПС е собственост на И. И. Х.. При извършена насрещна проверка, същият е заявил, че не е сключил договори за отдаване под наем на притежаваното от него МПС /л.218 от приложението/.

Във връзка с представените договори за временно ползване на МПС, сключени с В. П. И. и С. П. Г., и с цел проверка на относими за ревизията факти са предприети и следните процесуални действия:

Изготвена е заявка до АПИ, за предоставяне на всички записи от регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“, получени от Автоматични устройства за записване на пътния трафик и от Автоматичните преброителни пунктове и стационарните и мобилни контролни точки на Националното тол управление, стопанисвани от АПИ, за четирите автомобила в периода от 01.11.2023г. до 31.01.2024г. включително. Съгласно предоставената справка е установено, че:

- за товарен автомобил, марка и модел „Шкода О.“, рама Т., регистрационен номер С. е регистрирано преминаване през следните преброителни пунктове: П. - Д., Усойка, Българчево, П., за периода 29.12.2023 г. - 30.12.2023 г.;

- за товарен автомобил, марка и модел „И. 3508“, рама Z., регистрационен номер С. е регистрирано преминаване единствено през преброителен пункт В. на 05.12.2023г.;

- за товарен автомобил, марка и модел „И. 3510“, с регистрационен номер С., рама Z. не са регистрирани преминавания през преброителните пунктове.

- за товарен автомобил, марка и модел „О. К.“, рама W., регистрационен номер С. не са регистрирани преминавания през преброителните пунктове.

Изискана е и справка от Агенция Митници за преминаванията на горепосочените МПС през ГКПП на Република България за периода 01.01.2019г. – 31.01.2024г., при която се установило, че е регистрирано преминаване през ГКПП К. - вход, единствено за товарен автомобил, „И. 3508“, с рег. [рег.номер на МПС] на 13.07.2022 г. и на 23.11.2022 г.

За МПС с регистрационни номера С., С. и С. не са регистрирани преминавания през ГКПП на Република България за периода 01.01.2019 г. - 31.01.2024 г.

Съгласно получен отговор от дирекция „Миграция“ след извършени справки в автоматизираните информационни системи на дирекцията е установено, че не разполагат с регистрационни данни за преминавания през ГКПП на страната за периода 01.01.2019 г. - 03.10.2024 г. на лицата: В. П. И. и С. П. Г. /л.235/. Последното е довело до извода, че на датите, на които са сключени договорите, тези лица не са пребивавали на територията на Република България, както и че автомобилите не са преминавали през ГКПП на Република България.

Предмет на спор в настоящото производство са отразените в дневниците за покупки на жалбоподателя 610 фактури за гориво, издадени от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „РОМПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „АЛПИ ОЙЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ПЕТРОЛ“ АД с ЕИК[ЕИК], и за резервни части за МПС, издадени от „АУТО КЕЛИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „РУМЕН ИЛИЕВ РИВ 1“ ЕООД всичките подробно описани по номер на документ, дата на издаване, контрагент, предмет на доставка, данъчна основа и начислен ДДС на страници 14 до 37 от РД, респективно л.40 до 52 от делото, поради което съдът няма излишно да ги повтаря.

Във връзка с упражнено право на данъчен кредит по фактури издадени от „Ауто Кели

България“ ЕООД е извършена насрещна проверка в хода на която от дружеството са представили - копия на фактури за продажби, с получател „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД за периода 01.11.2022 г. - 31.01.2023 г.; Хронологично извлечение от счетоводна сметка 411 за данъчен период 01.11.2022 г. - 31.01.2023 г., с контрагент „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и писмени обяснения от управителя на „Ауто Кели България“ ЕООД /л.148 от приложение/, съгласно които дружеството декларира, че е с основен предмет на дейност търговия на дребно с авточасти и принадлежности за автомобили. Клиентите на дружеството са търговци на авточасти на дребно и едро в страната, и автосервизи. Доставкаите, които „Ауто Кели България“ ЕООД е извършвало към „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД са отразявани по счетоводна сметка 70200 „Приходи от продажби на стоки“. Разплащанията с контрагента са извършени в брой, като стоките са поръчвани от клиента и са получавани от представители и/или служители на фирма „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД в търговския обект на „Ауто Кели България“ ЕООД на адрес: [населено място], [улица], № 8.

Във връзка с упражнено право на данъчен кредит по фактури издадени от „Румен Илиев РИВ 1“ ЕООД е извършена насрещна проверка в хода на която от дружеството са представили - Копия на фактури за продажби, с получател „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД за периода 01.11.2022 г. - 31.01.2023 г. и писмени обяснения от управителя на „Румен Илиев РИВ 1“ ЕООД, съгласно които дружеството декларира, че извършените доставки на стоки към „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] са с предмет: авточасти и автомобилни аксесоари. Стоките са предадени от Е. Р. И. - продавач консултант в търговския обект на дружеството - магазин за авточасти и автомобилни аксесоари, находящ се в [населено място], [улица], № 55. Същите са поръчвани от „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД в търговския обект или чрез телефонни заявки и са получавани от представители и/или служители на „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД. Разплащанията с контрагента са извършени в брой. При извършена проверка в информационните масиви на НАП се установи, че горепосочените фактури са декларирани от „Румен Илиев РИВ 1“ ЕООД в „Дневник продажби“ и в СД по ЗДДС за съответния данъчен период.

След анализ на събраните доказателства, органите по приходите са приели, че не са налице реално извършени доставки по издадените от „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД фактури с нулева ставка към В. И. и С. Г.. Това съответно е довело до извода, че получените доставки на гориво, авточасти и консумативи не са използвани за дейността на ревизираното лице и последващи облагаеми доставки и за тях не е налице право на приспадане на данъчен кредит, поради което и на основание чл. 70, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, на „МЕДЛИНК БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е признато право на данъчен кредит по издадените фактури за гориво от : „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „РОМПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „АЛПИ ОЙЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ПЕТРОЛ“ АД с ЕИК[ЕИК], и по издадените фактури за резервни части за моторни превозни средства от следните доставчици: „Ауто Кели България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Румен Илиев РИВ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК],

В хода на съдебното производство са приобщени материалите по преписката и представените от страните доказателства. По делото няма спор по гореизложените фактически установявания нито по отношение на процесните фактури относно техните номер, вид, дата, размер и основание. В хода на съдебното е изготвена съдебно-счетоводна експертиза, изводите на която ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Видно от ЗВР (л.22 от делото), ревизията е възложена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. /л.20 от делото/ на директора на ТД на НАП С.. РА е издаден от органа, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – Д. П. Д., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица. Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него. Предвид изложеното съдебният състав счита, че не са налице основания за прогласяване нищожност на оспорвания акт.

По материалната законосъобразност:

При преценката дали е налице право на приспадане на данъчен кредит за начислен ДДС за закупени стоки /гориво и резервни части/, които са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрението и експлоатацията на МПС, следва да бъде установено дали попада в ограничението на чл. 70 от същия закон.

Ограниченията при възникването на правото на приспадане на данъчен кредит са изрично изброени в разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗДДС. В тази връзка следва да се установи дали спрямо процесното МПС са приложими ограниченията по чл. 70, ал. 1 т. 2 от ЗДДС. В случаите на претендирано право на данъчен кредит, в тежест на ревизираното лице е да установи всички предпоставки за възникването и правомерното упражняване на правото на данъчен кредит, което в конкретния казус означава, че в тежест на данъчно задълженото лице е да докаже, че активът е придобит за нуждите на икономическата му дейност, т. е. ще се използва за извършване на облагаеми доставки.

Понятието "икономическа дейност" е дефинирано в чл. 3, ал. 2 от ЗДДС и се определя като всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение, включително експлоатацията на материално и нематериално имущество, с цел получаване на редовен доход от него, т. е. има се предвид стопанската дейност на съответното предприятие. При дадената дефиниция за икономическа дейност, ограничението на правото на данъчен кредит по чл. 70, ал. 1 т. 2 от ЗДДС ще е налице,

когато стоките и услугите се придобиват за извършване на стопанска дейност, различна от икономическата дейност на конкретното данъчно задължено лице. Въведеното ограничение е пряко свързано с принципа на облагане с ДДС и характера на данъка. По дефиниция, ДДС е общ данък върху потреблението, чиято тежест изцяло се носи от крайния потребител. До стадия на крайния потребител данъчнозадължените лица, които участват в процеса на производство и разпределение, превеждат на данъчната администрация начисления на клиентите си ДДС, като се приспада платения ДДС на техните доставчици. При положение, че данъчнозадълженото лице придобива стоки и услуги за облагаеми доставки, а не като краен потребител, му се предоставя право да приспада ДДС, с който се облага придобиването на стоките и услугите. ДДС се характеризира със своя неутралитет на всички стадии на производството и разпределението, като по силата на принципа на неутралитет, лицето понася тежестта на данъка само, когато той се отнася за стоки или услуги, които по никакъв начин не обслужват икономическата му дейност, т. е. нито пряко, нито косвено се отнасят към извършваните от лицето облагаеми доставки. В тази връзка, целта на ограничението по чл. 70, ал. 1 т. 2 от ЗДДС е да се предотврати ползването от страна на данъчно задълженото лице на привилегии спрямо обикновените потребители. Определението "дейност, различна от икономическата дейност на лицето", включва икономическа дейност, различна от тази, формираща оборота на ДЗЛ, а не всяка нестопанска дейност. Ако даден актив обслужва дейността на субекта, той участва косвено в облагаемия оборот. За да възникне за този актив право на приспадане на начисления при закупуването данък, следва категорично да е установена обвързаността на съответния актив с икономическата дейност - настояща или бъдеща. Ако изначално един актив, независимо, че е включен в стопанските активи на ДЗЛ, е предназначен за неикономическа дейност (т. е. извън обхвата на ЗДДС), или за дейност, различна от тази, която формира облагаемия оборот на лицето, то за ДЗЛ няма да възникне право на приспадане на данъчен кредит. Релевантен, от гледна точка на признаването на правото на данъчен кредит, е не въпросът дали за определен период лицето е развивало дейност, а как активът или стоката, за които лицето претендира право на данъчен кредит се включват в тази дейност, която безспорно няма пречки да е бъдеща.

Въпросът дали данъчнозадълженото лице е ползвало стоката в това си качество, т. е. за целите на своята икономическа дейност в аспекта на член 9 от Директива 2006/112/ЕО, е фактически и следва да се преценява с оглед на всички данни по случая, сред които са естеството на дадената стока и периодът, който е изтекъл от нейното придобиване до нейното използване за целите на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице (в този смисъл т. 58 от Решение от 16 февруари 2012 г. по ** С-118/11 на СЕС).

Нормата на чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС определя, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. Ето защо съществен за решаване на спора се явява въпросът дали процесните автомобили са ползвани в икономическата дейност на дружеството. Ползването на вещта за дейността на стопанския субект е положителен факт от обективната действителност - наличието на същия игнорира приложението на цитираната правна разпоредба и поради това тежестта на неговото доказване е на данъчно-задълженото лице. Съдът намира за правилен изводът на ревизионните органи, че жалбоподателят не е доказал успешно факта на ползване на

вещта в икономическата дейност на дружеството. В тази връзка основателни с оглед събрания доказателствен материал се явяват съмненията, че дружеството реално е разполагало със сочените МПС и същите са отдадени за ползване на В. И. и С. Г. за съответните цели. Представените договори и сключени към тях анекси категорично не могат да бъдат възприети като достатъчно доказателство в тази насока. Наред с тях обичайно би следвало най-малкото да могат да бъдат представени приемо-предавателни протоколи за фактическото предаване на автомобилите и състоянието, в което същите се предават, като последните да удостоверят, че в процесните периоди същите са били на разположение на лицата. Последното се разколебава като извод от една страна с дадените от И. Х. обяснения, че никога не е сключвал договор за отдаване под наем на собствения си автомобил, а от друга със свидетелстването от страна на П. И., че в дадени периоди от време е ползвал автомобила си за лични нужди. Действително последният е посочил, че за 2023г. и 2024г., (в които времеви отрязък попадат и данъчните периоди предмет на настоящето производство) не го е ползвал, но това идва да докаже, че не може а priori да се приеме за установено, че по силата на сключените през 2019г. договори, в сочения период автомобилите действително са били от една страна на разположение на дружеството и от друга отдадени за ползване на В. И. и С. Г.. Макар съдът да приема за основателно възражението на ответника, че не може да се прави извод за липса на действителност на договорите и че В. И. и С. Г. не са били на територията на страната само по справка на Агенция Митници, доколкото към този момент всеки един от тях може да е преминавал на територията през граница вътрешна за ЕС, без същото да е надлежно установено, то този извод следва от съпоставителния анализ на целия събран в производството доказателствен материал. На следващо място ревизионните органи са положили необходимите усилия да установят дали автомобилите действително са се намирали на територията на Р България и извършвали превози, което обстоятелство е съществено предвид че процесните фактури касаят многократни зареждания в кратък период именно на територията на страната. От извършените справки не се установява подобно обстоятелство. В тази връзка следва да бъде подчертано, че към представените фактури отново няма приемо-предавателни протоколи, пътни листи, обяснителни записки и прочие които да направят видна връзката между конкретния разход и сочените автомобили. Жалбоподателят не е ангажирал каквито и да било доказателства, че сочените фактури оправдават разход извършен във връзка с действително ползване по договор на някой от автомобилите. Този извод не се разколебава и от изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която съдът цени като компетентно и безпристрастно изготвено. Видно от заключението на експерта за всички процесни доставки липсват съпроводителни документи, удостоверяващи извършването им. Фактът на отразяване в счетоводните документи на дружеството също не удостоверява действителност на извършения разход.

Съгласно разпоредбата на чл. 154 ГПК във вр.с § 2 от ДР на ДОПК, всяка страна е длъжна да докаже фактите, на които основава своите искания, т.е данъчнозадълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит, следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност. Доказателствената тежест на лицето, претендиращо право на приспадане на данъчен кредит, е да докаже при условията на пълно насрещно доказване, че са налице законоустановените предпоставки за

признаване на твърдяното от него материално право. Съдът намира, че тази част на спора жалбоподателят не се справи с доказателствената тежест и не доказва претендираното от него и отречено от ревизията право. По делото не са ангажирани убедителни доказателства в подкрепа истинността на конкретното фактическо твърдение. Само въз основа на обстоятелствата, че са представени договори за ползване от един значително по-ранен период и управителят на дружеството твърди, че автомобилите се ползват, не може да се приеме за доказан факта на използване на автомобилите за икономическата дейност на дружеството. Останалите представени доказателства, по изложените по-горе съображения, също не обосновават такъв извод. Правилно и законосъобразно са определени и съответните лихви за забава върху установените и невнесени в срок задължения.

От изложеното следва, че жалбата срещу оспорения ревизионен акт е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК, съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв., определен по реда на чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. тази сума следва да бъде изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или сумата, която следва да се присъди в полза на жалбоподателя е в размер на 102,26 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, Трето отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МЕДЛИНКС БГ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя С. М. Ф., срещу ревизионен акт № Р-22221524002450-091-001/10.02.2025 г. на ТД на НАП – С., потвърден с решение №442/20.04.2025 г. на директор Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „МЕДЛИНКС БГ“ ЕООД,[ЕИК], да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при НАП – С., сума в размер на 102,26 (сто и две евро и 0,26 цента) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.